

РЕШЕНИЕ

№ 9

гр. Омуртаг, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ОМУРТАГ в публично заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЯВОР ПЛ. ТОМОВ

при участието на секретаря Диянка Б. Константинова
като разглежда докладваното от ЯВОР ПЛ. ТОМОВ Административно
наказателно дело № 20233510200175 по описа за 2023 година

Административнонаказателното производство по чл.59 и сл. от ЗАНН е образувано по жалба на **Б. М. М.** от ***, против НП № 2311600219/17.08. 2023 г. издадено от Директора на РДГ гр.Шумен, което са му наложени административни наказания ГЛОБА в размер на 200 лв. /двеста лева/ и ЛИШАВАНЕ ОТ ПРАВО НА ЛОВУВАНЕ за срок от 3 /три/ години; определено е да заплати обезщетение в размер на 1000 лв. /хиляда лева/ за това, че „на 14.08. 2022 г., на път с.Семерци-с.Пиринец, общ.Антоново, обл.Търговище, до разклона за с.Горна Златица, общ.Антоново, с л.а. “Ауди А4“ с рег.№ ***, превозва разпознаваеми части от дивеч – сърндак, без писмено разрешително за лов. Нарушението е извършено и констатирано на 14.08.2022 г. при извършена проверка от служители на РУ Омуртаг на път с. Семерци-с.Пиринец, общ.Антоново“ – **нарушение по чл.85, пр.3 от Закона за лова и опазване на дивеча /ЗЛОД/**. Със същото НП, на осн.чл. 95 от ЗЛОД е ОТНЕТ в полза на държавата л.а.“Ауди А4“ с рег.№ Т 5620 МТ.

В жалбата се оспорва извършването на посоченото нарушение, като не се посочват конкретни доводи. В с.з. жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв.Й. К. от ТАК, който поддържа жалбата и пледира за отмяна на издаденото НП, претендират се направените разноси.

Въззиваемата страна редовно уведомена, представлявана от ст.юк П. Д. оспорва подадената жалба и моли НП да бъде потвърдено изцяло, представят се писмени бележки, претендират се разноси.

Районна прокуратура Търговище, ТО Омуртаг, уведомена съгласно чл.62 от ЗАНН, не изпраща представител в с.з.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Жалбата е подадена в срока и по реда на чл.59 от ЗАНН и е **процесуално допустима**. На 14.08.2022 г., около 21.20 ч. в землището на общ.Антоново, обл.Търговище, на път с.Семерци - с.Пиринец, в близост до разклона за с.Горна Златица, полицейски служители от РУ-Попово – свидетелите П.П. и И.И. спрели л.а.“Ауди А4“ с рег.№ ****, който бил управляван от жалбоподателя Б. М. М., а до него на предна дясна седалка се возел В. К. С. от гр. ***. Докато извършвали проверката, двамата полицейски служители забелязали, че на задната седалка на автомобила има поставени ловни оръжия, за които М. и С. представили съответни разрешителни за носене на огнестрелни оръжия. След това, полицейските служители разпоредили да бъде отворен багажника на автомобила, където установили три найлонови чувала, в които се намирало разфасовано трупно месо с костите, като кожата и главата липсвали. Полицейските служители се усъмнили, че това може да е дивечово месо. Към процесната дата ловът на едър дивеч бил забранен, а бил разрешен само ловът на пернат дивеч и то с определени огнестрелни оръжия. Отделно от това, св.И. забелязал, че в областта на гръдния кош, по трупното месо има отвор, който наподобявал огнестрелна рана. При тези обстоятелства, полицейските служители докладвали на оперативния дежурен за установеното при проверката и запазили местопроизшествието до пристигане на оперативно-следствена група. Извършен бил оглед на местопроизшествие, представляващ „първо действие по разследването“ по см. на чл.212,ал.2 от НПК, с който било поставено началото на ДП № 252/2022 г. по описа на РУ Омуртаг. Отделно от това, с протокол за доброволно предаване В. С. предал законно притежаваното ловно оръжие - карабина марка „Тикка“, както и чувалите с месото, а Б. М. предал с протокол за доброволно предаване л.а.“Ауди“ и законно притежаваното си ловно оръжие - гладкоцевна ловна пушка марка „ТОЗ“, кожен патрондаш с поставени в него боеприпаси и кутия с боеприпаси. При извършен допълнителен оглед на автомобила били намерени боеприпаси, ножове и други вещи, които били приобщени като веществени доказателства по ДП.

В хода на започналото разследване се установило, че В. С. е член на ЛРС „Сокол-2001“ — гр. Антоново и членува във втора градска дружинка, като му било издадено разрешително за индивидуален лов на 12.8.2022, за местността „Голямата река“. По отношение Б. М. не било установено да членува в ловна дружинка на територията на общ.Антоново.

В ДП била назначена съдебно- ветеринарна експертиза за установяване вида на трупното месо намерено в автомобил л.а. „ Ауди А4“ с рег.№ ****, собственост на Б. М.. От заключението на вещото лице доц.д-р Д.К. /л.176 и сл. от ДП/ станало ясно, че предоставеното за изследване месо и косми са притежание на животински вид сърна от мъжки пол, като причината за настъпване на смъртта е прострелване на животното с огнестрелно оръжие, като в.л. не е могло да конкретизира вида на оръжието. В хода на проведеното разследване били извършени множество процесуално-следствени действия, след което с постановление от 20.02.2023 г. /приложено л.226/, мл.прокурор при РП

Търговище мотивирано преценил, че не са налице доказателства, които да сочат, че именно С. и М. са убили сръндака, при което и на осн.чл.243,ал.1,т.2 от НПК прекратил воденото ДП за престъпление по чл.237, ал.1 от НК. Постановлението не е било обжалвано по съответния процесуален ред на чл.243,ал.5 и сл. от НПК и е влязло в законна сила.

В мотивите на наблюдаващият прокурор се сочи също, че е безспорно установено, че С. и М. са пренасяли в лекия автомобил дивечово месо разфасовано в черни чували. Цитирана е разпоредбата на чл.43, ал.2 от ЗЛОД, според която „ловуване“ е убиване, улавяне, преследване и нараняване на дивеч, както и вземане, пренасяне, укриване, превозване на намерен, ранен и убит дивеч или на разпознаваеми части от него, събиране и вземане на яйца от птици — обект на лова. Съгласно чл.84 от ЗЛОД „който ловува, без да притежава редовно заверен билет за лов или с билет за лов, но без писмено разрешително за лов, или ловува извън определените в разрешителното места, без да е убил или уловил дивеч...“. Прокурорът е преценил, че в случая е налице пренасяне и превозване на процесното дивечово месо, от сръндак, без писмено разрешително за лов от С. и М., т.е. касае се за две различни деяние, наказуеми по отделен ред, респ. воденото наказателно производство не се припокрива с елементите от фактическия състав на административното такова. При тези обстоятелства, препис от постановлението за прекратяване било изпратено на Директора на РДГ гр.Шумен, с оглед преценка от реализиране на административнонаказателно производство.

След като на 22.02.2023 г. /известие на л.232/ постановлението за прекратяване на ДП било получено в РДГ Шумен, на 17.08.2023 г. Директорът на РДГ гр.Шумен преценил, че М. е осъществил състава на административно нарушение по чл.85,пр.3 от ЗЛОД, за което издал процесното НП № 2311600219. Същото било връчено лично на М. на 21.08.2023 г., видно от приложеното /л.17/ известие за доставяне.

Фактическата обстановка беше установена от съда след преценка на показанията на изслушаните в с.з. полицейски служители от РУ Попово П. П. и И. И., както и от приложените и приобщени по делото по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства. Възприетата от съда фактическа обстановка принципно не се оспорва от жалбоподателя, като обаче се твърди, че въз основа на нея АНО е направил неправилен и незаконосъобразно правен изводи за извършено нарушение по ЗЛОД.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът намери, че **жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА** като констатира, че при реализиране на административно-наказателната отговорност на са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и/или материалния закон, водещи до цялостно опорочаване на производството по налагане на административно наказание.

Първото и основно основание за законосъобразност на всяко НП е то да бъде издадено от компетентен орган, като компетентността може да произтича както пряко от закона (случай, в който се презюмира), така и да бъде делегирана. В случая това основно изискване е спазено, тъй като атакуваното НП е издадено от компетентен да го издаде орган – Директорът на РДГ Шумен, на когото съгласно чл.96,ал.1 от ЗЛОД и Заповед № РД 49-

199/ 16.05.2011 г. издадена от Министъра на земеделието и храните, са делегирани права на административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 от ЗАНН.

Не е спорно, че производството по налагане на административно наказание на нарушителя Б. М. е започнало в хипотезата на чл.36,ал.2 от ЗАНН. Тази разпоредба предвижда отклонение от принципното положение залегнало в ЗАНН, че административнонаказателното производство се образува със съставяне на АУАН. Предпоставките за прилагане на чл.36,ал. 2 от ЗАНН са две и са посочени кумулативно: 1. наказателното производство да е прекратено от съда или прокурора и 2. да е препратено на наказващия орган – предпоставки, които несъмнено са налице в настоящия казус. От изпращане на преписката на наказващия орган /в случая датата на получаването ѝ е 22.03.2023 г./ е започнал да тече 6 месечен давностен срок, предвиден в чл.34, ал.3 ЗАНН за осъществяване на административнонаказателната отговорност чрез издаване на НП/в т.см. и ТР № 112/16.12. 1982 г. по н.д.№96/1982 г. ОШНК и т.1 от ТР № 1/27.02.2025 г. на ОСС от НК на ВКС и II колегия на ВАС/. В този случай административнонаказващият орган действа в условията на обвързана компетентност, а не на оперативна самостоятелност. Това означава, че не може да въвежда различна от възприетата от прокурора правна квалификация, респ. да не спазва дадените му в постановлението писмени указания по приложението на закона. В случая АНО стриктно е съобразил дадените му от прокурора указания по приложението на закона във връзка с реализация на отговорността на М. за нарушение по ЗЛОД, което е съвсем различно от престъплението по чл.237, ал.1 НК, за което е било водено и прекратено ДП № 252/2022 г. на РУ Омуртаг. В този смисъл са явява изцяло неоснователно възражението на защитата, поддържано в хода на съдебните прения, че подобно произнасяне от страна на Директора на РДГ Шумен е незаконосъобразно и е следвало да бъде съставен АУАН за нарушението по ЗЛОД, а едва след това да се прецени дали да бъде издадено НП.

От доказателствата по надлежно приобщеното в цялост ДП несъмнено се установява, че на 14.08.2022 г., със собствения си л.а “Ауди А4“ с рег.№ *****, жалбоподателят Б. М. е превозвал разпознаваеми части от дивеч – сръндак, без писмено разрешително за лов, което правилно е преценено като нарушение по чл.85,пр.3 от ЗЛОД, който едновременно се явява и санкционна разпоредба. Предвидена е глоба в размер от 200 до 1000 лв. за този, който *„взема, пренася, **превозва** или укрива намерен жив, ранен или убит дивеч или **разпознаваеми части от него без писмено разрешително за лов**“.*

В конкретният случай съдът намира, че административнонаказващият орган се е съобразил изцяло с разпоредбата на чл.27 от ЗАНН, като е определил размера на наказанието за извършеното нарушение към възможния минимален размер от 200 лв. – санкция, която съответства на обществената опасност на нарушението и неговия извършител. Нарушението не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновени случаи на нарушение от същия вид, налице са значителни вредни последици, поради което не може случаят да бъде определен като "маловажен". В случая обектът на посегателство е свързан с опазване на дивеча, за което следва стриктно да се спазват

изискванията на закона, поради което привилегията по чл. 28, б.а” от ЗАНН се явява неприложима в конкретния случай, както правилно и мотивирано е преценил и наказващия орган. Ето защо съдът намери, че размерът на наложената санкция напълно съответства на обществената опасност на извършеното административно нарушение, поради което обжалваното НП следва да бъде потвърдено като законосъобразно.

Предвид изхода на делото съдът намира за основателно искането на ю.к. Д. за присъждане на разноски. В актуалната си редакция чл.63д,ал.3-5 от ЗАНН предвижда, че в производството пред районния съд се присъжда възнаграждение за юрисконсулт, което не може да надхвърля максималния размер на съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от ЗПП. Съгласно чл.37,ал.1 от ЗПП, заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. За защита по дела по ЗАНН в чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ е предвидено възнаграждение от 80 лв. до 150 лв. Като съобрази, че в случая производството по делото е приключило в едно съдебно заседание; не разкрива фактическа и/или правна сложност; размерът на наложената санкция е нисък, поради което съразмерно следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в минималния предвиден в наредбата размер от 80.00 лв.

Водим от горното и на основание чл.63,ал.9 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 2311600219/17.08.2023 г. издадено от Директора на РДГ гр.Шумен, с което на **Б. М. М.** от ***, ЕГН-*****, действащ чрез пълномощник адв.Й. К. от ТАК, със съдебен адрес гр.Търговище, ***, са наложени административни наказания **ГЛОБА** в размер на 200 лв. /двеста лева/; **ЛИШАВАНЕ ОТ ПРАВО НА ЛОВУВАНЕ** за срок от 3 /три/ години; определено е да заплати обезщетение в размер на 1000 лв. /хиляда лева/ на основание чл.83 ЗЛОД, във вр. с чл.2 от Наредба за размера на обезщетенията за щетите, нанесени на дивеча за това, и на осн.чл.95 ЗЛОД е **ОТНЕТ** в полза на държавата л.а.“Ауди А4“ с рег.№ ***, представляващ средство за ловуване, **като ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

ОСЪЖДА Б. М. М. от ***, ЕГН-*****, **ДА ЗАПЛАТИ** на Регионална дирекция по горите гр. Шумен, ул.“Любен Каравелов“ № 28А, **сумата 80.00 лв.** /осемдесет лева/ представляваща направени разноски по делото за възнаграждение и защита от юрисконсулт.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Търговишки административен съд на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава дванадесета от АПК.

**Съдия при Районен ЯВОР
съд – Омуртаг: ТОМОВ**